

1725 год., когато, поради нѣкакви си сплетни отъ грѣцкия цариградски патриархъ, турско-то правителство захванало да гони и да преслѣдва всички-тѣ католици въ държавата, билъ изгоненъ и архиепископъ-тъ Андриаша, заедно съ всички-тѣ му свещенници. Едва въ 1752 г. правителството позволило да се испрати католически владика въ Пловдивъ, та тогава за софійски архиепископъ билъ назначенъ Никола Радовани, отъ Шкодра; слѣдъ малко врѣме той се оттеглилъ, та вмѣсто него билъ назначенъ Венедикъ Зюзери, ала прѣзъ 1756 г. и той оставилъ Пловдивъ. Той е послѣдния софійски католически архиепископъ; слѣдъ него вече не биле назначавани софійски католически архиепископи. Духовно-то управление на бѣлгаре-тѣ католици въ пловдивско се повѣрявало на свещенници, нарѣчени *апостолски намѣстници*; тѣ имале сѣдалища-та си въ села-та, а не въ града Пловдивъ; тѣ биле италианци и чехи. Поради сплетни-тѣ на грѣцко-то духовенство и поради това, че богумили-тѣ станале едновѣрци съ австрийци-тѣ, турско-то правителство постоянно ги преслѣдвало, а апостолски-тѣ намѣстници и свещенници-тѣ имъ заточавало, изгонвало изъ държавата, затваряло и дори убивало, при всичко, че между свещенници-тѣ имало вече и туземци, бѣлгаре, които биле испращани да се учѣтъ въ Римъ. Много врѣме покатоличени-тѣ богумили се придържали о нѣкогашна-та си вѣра, та и храмове си не градили; въ никое село немало храмъ. Свещенници-тѣ имъ извършвале богослужение-то въ частни кѣщи; така чинѣле и въ Пловдивъ, когато, поради гонения-та и притѣснения-та имъ отъ турци-тѣ, нѣколко домородства отъ села-та се преселиле въ тоя градъ. Види се, че католически-тѣ свещенници ги не принуждавале веднага да се отрѣкѣтъ отъ стари-тѣ си вѣрвания, защото покатоличени-тѣ богумили въ пловдивско си държѣле и стария (юлианския) деномѣсечникъ (календаръ). Едва прѣзъ 1836 год. единъ отъ горѣказанни-тѣ свещенници чехи, Плачекъ, успѣлъ да сѣгради въ Пловдивъ храмъ за бѣлгаре-тѣ католици и да въведе у тѣхъ новия (григорианския) деномѣсечникъ. Въ начало-то на тоя вѣкъ и дори до кѣрѣмската война (1853 г.), въ Пловдивско имало още непокатоличени богумили. Прѣзъ 1829 и 1830 год. тѣ се отнасяле до православния митрополитъ (грѣкъ) въ Пловдивъ да ги приеме въ Православна-та Черкова, ала и той